

عنوان مقاله:

جایگاه آموزش در تحقق توسعه پایدار

محل انتشار:

کنفرانس ملی ساختمان، محیط زیست و مدیریت مصرف انرژی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

سیدعلیرضا طاهری - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت محیط زیست دانشگاه تهران

محمد مشاری - هیات علمی دانشگاه تهران - دانشکده فنی/گروه مدیریت و برنامه ریزی محیط زیست

خلاصه مقاله:

پایداری، مفهومی است که نگاه به آینده در آن اولویت دارد، از این رو تعادل بین موضوعات محیط زیستی، اجتماعی و اقتصادی، باهدف ارتقای کیفیت محیط زندگی، مورد توجه قرار می گیرد. در عصر مدرن با گسترش استفاده و بهره برداری انسان از طبیعت و منابع موجود روی زمین و ایجاد آلودگی های مختلف حاصل از رفتارهای انسان مدرن که در حال توسعه صنعت و اقتصاد بود. خطر ناپایداری دنیا را تهدید کرد و البته که هنوز این تهدید وجود دارد. جهان هر روز بیشتر در مسیر صنعتی شدن قرار می گیرد و از ابعاد مختلفی به توسعه نگریده می شود. متفکران در خصوص اولویت های توسعه نظرات مختلفی بیان کرده اند، بعضی توسعه سیاسی، برخی توسعه فرهنگی، تعدادی دیگر توسعه اقتصادی را مقدم بر دیگر ابعاد توسعه میدانند. توسعه پایدار با نگاه به آینده بشر، جهان پیرامون و حفظ منابع باقیمانده طبیعت از بعد دیگری به اولویت توسعه نگاه می کند، توسعه پایدار مفهومی جدیدی است که برای ایجاد این باور و حرکت به آن سمت نیاز به تقویت مهارت ها و توانمندیها و شایستگی ها منجر به ارتقا فرهنگی و اجتماعی در جامعه است نیاز به تقویت فرهنگ دوست داشتن دیگران است، دیگرانی که شاید هنوز به این جهان حاکی نگذاشته اند، برای فرهنگ سازی از روشها و ابزارهای مختلف آموزشی بهره گیری می شود. کوشش میشود اهمیت توسعه پایدار و نقش آموزش در تحقق آن بیان شود.

کلمات کلیدی:

آموزش، پایداری، توسعه پایدار، توسعه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1040876>

